

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:1175

av **Cecilie Tenfjord-Toftby och Christian Holm Barenfeld**
(båda M)

Social hållbarhet för vindkraft

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om betydelsen av att se över den sociala hållbarheten vid miljöprovningen när placeringen av vindkraft avgörs, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Hållbarhet inom elproduktion är viktigt och ett argument som ständigt återkommer. Tankarna går då oftast till hållbarhet inom klimat- och miljöområdet, men ytterligare en aspekt måste lyftas in: social hållbarhet.

I dag är klimathotet inte bara ett potentiellt hot, utan mycket närvarande. Torka, översvämningar och stormar i områden och i en utsträckning som vi inte tidigare sett gör sig påminda varje dag. För att möta och mildra klimathotet krävs stora insatser. Det är viktigt med en tydlig politik för att möta utmaningarna. För att få till en effektiv omställning från smutsig elproduktion till en klimatsmart elproduktion är det också viktigt med en politik som invånarna accepterar. Politiska beslut som gör att invånarna känner sig överkörda och marginaliserade gynnar inte klimatomställningen.

Nyligen höjdes ambitionsnivån i det svenska elcertifikatssystemet. Den 10 juni ifjol slöts en parlamentarisk energiöverenskommelse som säkrar kärnkraftens framtid, sänker kostnaderna för befintlig vattenkraft och stärker stödsystemen för ny förnybar elproduktion. Resultatet av detta är att ytterligare förnybar elproduktion kommer att fasas in i det svenska elsystemet; en stor andel förväntas vara vindkraft.

Vindkraftsetableringar är den del av vår förnybara elproduktion som oftast möter motstånd och blir ifrågasatt. Olika intressegrupper protesterar mot förväntade vindkraftsetableringar. De lyfter vindkraftens negativa konsekvenser, inte alltid utifrån en vetenskaplig bas, men motståndet finns. Det är mänskligt för individer att ifrågasätta placeringen av vindkraft i sin närmiljö då vindkraftsetableringen har en påverkan på den lokala miljön och boendeförhållanden, och detta får inte på något sätt förringas.

Närboende till vindkraft kan störas av buller, lågfrekventa infraljud och exempelvis sjunkande fastighetsvärden. Detta är inte acceptabelt.

För att möta och överbrygga vindkraftsskepticism behövs inte lagstiftning som kör över, utan en politik som tydligt visar att hänsyn även tas till människors närmiljö. Den sociala hållbarheten måste därför väga tungt när placering av vindkraftverk avgörs. Detta innebär kortfattat att de sociala aspekterna för individen behöver belysas mer med stöd av forskning på området. Idag är avsaknaden av denna typ av forskning fortfarande stor och vi behöver därmed bli bättre på att lyfta fram de sociala aspekterna och föra in detta som ett kriterium vid avgörande av vindkraftsetablering.

Individer och kommuner måste ges möjlighet att själva bestämma vad marken i deras närmiljö ska användas till och få ett ökat inflytande över processen med vindkraftsetableringen.

För att säkerställa en hållbar utveckling i Sverige bör regeringen se över den sociala hållbarheten när placeringen av vindkraft avgörs.

Cecilie Tenfjord-Toftby (M)

Christian Holm Barenfeld (M)